1874. VI. évfolyam. 212. szám. Szerda, október 28.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-ház földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési díj:
Óthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több ízbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Drága dikcziók.*)

Budapest, okt. 27.

△) „Az idő — pénz.“ Ezt tartja a számító, élelmes és bölcs angol.

És nagy igazsága van. Bezzeg rajta is van aztán, hogy dolgait, ügyeit, meggondolva ugyan, de gyorsan intézze.

Van is láttatja. Boldogul szépen; mert időmegtakaritással pénzmegtakaritást eszközöl.

Ilyesmi gondolatok lepték meg fejemet, mikor pár nappal ezelőtt az országgyülést a ház elnöke megnyitotta.

Eszembe jutott, mily óriási időt vesztettek honatyáink a meddő viták özönében csak a közelebbi ülésszakok alatt is, nem gondolva meg, hogy minden 2—3 óráig tartó gyülés ezerekbe kerül. (Ám tessék kinek-kinek összeszámitani ama nehányszáz képviselőnek a napi díját s a háztartási költségeket, olyan kerek summácska kerül ki belőle naponkint, hogy az embernek csakugy borsódzik belé a háta.)

Sokszor elkeseredve hallgattuk egy-egy szóontó honatyának gyakran velőtlen s tárgyhoz néha nem tartozó szónoklatát, melylyel órahosszát rontá a — levegőt. —

Igen! elkeseredve hallottuk; mert itt, az országházban, az időnek hasztalanul elpazarlását pénzpazarlásnak tartottuk, még pedig az ország pénze pazarlásának. E pazarlást pedig lelkiismeretlen gazdálkodásnak!

Nem szemrehányásképen hozzuk ezt fel; mert a multat helyreütni ugy sem lehet. Azonban a jövőre nézve kétségkivül a közóhajtásnak válunk tolmácsolóivá, ha azt mondjuk, hogy a tisztelt honatyák iparkodjanak jövőre többet tenni — mint beszélni s üres szóvirágokkal, tárgytól elrugaszkodott bombasztokkal fecsérelni el a hazának oly sokba kerülő ülésnapokat.

Fogjanak hozzá honatyáink a komoly munkához.

Szóljanak a szőnyegre kerülendő tárgyhoz szabatos rövidséggel s időnyerés tekintetéből a pártok igyekezzenek a napirendre kitüzendő ügyeket saját köreikben szegről-végről meghányni-vetni s csak aztán hozni azt elő a gyülésen.

Ily eljárás mellett, az is elérhető, hogy az illető pártkörök kiismerik magokat egymás közt, s az oly beszélni szerető, de nem tudó embereket, kik csak üres szóhalmazzal akarnak hatni, a beszélhetnémségről szépen lebeszélik s elveik tolmácsolására oly szónokot választanak, ki szabatos rövidséggel ütend a szeg végére.

Mindenesetre komolyan gondolkozni kell erről. Mert a haza nem „fejős tehén,“ s ha képviselőit nagy költséggel tartja itt fönt a székvárosban, megkivánhatja tőlök teljes joggal, hogy ők is lenditsenek már valamit. Azaz hozzanak létre valami üdvöset.

Ime, mennyi még a jámbor óhajtása a hazának 67 óta.

Ott van első helyen a bankkérdés, melynek mihamarabb megoldása ugyancsak égető szükség.

Ott van mindjárt ezután az adótörvény rendezése.

Ott a polgári házasság törvényesitése.

A honositási törvények szabályozása s tömérdek oly égető kérdés, melyek eddig eléggé könnyelmüen — ad graecas calendas — elodáztattak.

Ismételjük, az eddigi eljárással az országgyülésen föl kell hagynunk s komolyan, lelkiismeretesen munkához látnunk, hogy boldogulhasson e szegény, szorongatott haza.

Ghyczy pénzügyér urnak is az a kitüzött elve, hogy: „gazdálkodjunk, takarékoskodjunk!“

Helyesen!

De először is képviselőinknek kell jó példát adniok, még pedig azzal, hogy gazdálkodjanak kissé a szavakkal, hagyjanak föl drága dikcziókkal, melyek — a hazának oly sokba kerülnek!

Akiben a sokbeszéd már netalán valóságos kórrá vált: ám gyakorolhatja magát abban baráti körökben, névünnepélyeken stb. csak ne a törvényhozás teremében, hol kevesebb, de velősebb dikczióval többet végezhetni, mint holmi czifra kriákkal és periódusokkal, melyek otthon, a kerületi ülésezés alkalmával nagyobb hatást gerjesztenek s tapsot és éljent is kapnak érte.

Lehet, dohognak e sorok olvasásakor többen azok közül, kiknek elevenére találtunk. De mi ezzel keveset törődünk; sőt igérjük, hogy a jelen ülésszak alatt, mindama szóontókat, kik a ház türelmét üres beszédekkel teszik koczkára s azokkal az időt lelkiismeretlenül rabolják, ujjal is kifogjuk mutatni.

Mert hiába, a drága dikcziókra ily pénzszükségben rosz idők járnak!

*) Elvileg osztjuk mi is tisztelt munkatársunk nézetét; de a multért, a hosszu beszédekre kihivó kormányi eljárást is okoljuk. Igaz, pazarlás az időt vesztegetni; hanem boldogok volnánk, ha az országgyülési költségeket tekinthetnők legnagyobb és legokadatolatlanabb kiadásainknak.

Ha a kormány nem fog kihivó s ingerlő eljárási modort követni; ha a nemzet érdekeit bántó javaslataival — melyek a képviselőket vérig sértik — felhagyand: bizonyosan elmaradnak a hosszu és üres beszédek is.

Szerk.

— **Az állam hatalma tulkapásainak** meggyökeresztetésére s a **községek szabadságának** elnyomására ujabb csapást kiván mérni Ghyczy Kálmán pénzügyminiszter a **bor- és husfogyasztási adóról** szóló uj törvényjavaslattal. Mert azon esetben, ha ez adónemért a kivánt haszonbéri összeg meg nem fizettetik, a pénzügyigazgatóságok és a főispánok jogositva vannak, oly haszonbéri summát nyomni e czim alatt a község nyakába, a milyet tetszik; tehát a községeket **kényszeritett haszonbérre** (ad normám kényszer kölcsön) szorithatják; és a **főispáni határozat ellen még fölebbezés sem engedtetik.** — Nemde a szabad Magyarországon lakunk?

— **A román egyházi kongreszszus** nagy kiskoruságban szenved. Babes egymaga uralkodik ott minden felett, s a püspöki székek betöltésével valóságos vásárt üt. De Trefort mindezt elnézi.

— **A vadászat és vadászfegyverek** megadóztatása iránti törvényjavaslatnak indokolásában Ghyczy Kálmán pénzügyminiszter — hivatkozván arra, hogy a vadászatra a franczia, belga, porosz, szász, bajor törvényhozások adót vetettek — felhozza, hogy Franciaországban az állam minden vadászjegyért 15 frankot vesz. Ez tehát a legmagasabb összeg, mit külföldön vesznek a vadászengedélyért. Ha már most elgondoljuk, hogy eme, Magyarországon gyülölséget és elkeseredést okozó uj adónem — a 6 forintra tehető adóhoz képest — kétszeres összegben szándékoltatik 12 fttal kivettetni: kiderül, hogy Ghyczy hazánkat vagy kétszer olyan gazdagnak tartja, mint Franciaország, — vagy hazánk nyomorult anyagi viszonyaival, a tulságos adóztatás folytán — keserü gunyt kiván üzni.

— **A hivatalos lap** tegnapi száma szerint a budapesti egyetemen b. Eötvös Lorántnak megengedtetett, hogy a kisérleti természettanból előadásokat tarthasson. — Gr. Andrássy Gyula külügyérnek a németalföldi kir. oroszlánrend nagy keresztének elfogadása megengedtetett. A katonai kinevezés folytatólag közöltetik.

— **A bíróságoknál** eddig szokásban levő ugynevezett információ a biráknak már gyakran alkalmat nyujtott ezen intézmény ellen azért panaszt emelni, hogy munkálataikban igen gyakran és pedig hasztalanul háborgattatnak, másrészt pedig azon oknál fogva, minthogy a birói tagok gyanittatásai csak a felekkel vagy megbizóikkal való érintkezésből nyerhetik forrásukat — az igazságügyminiszterium által a felső bíróságok, a mint a „Ref.“ értesül az iránti véleményadásra szólittatak fel, vajon nem volna-e czélszerü fenidézett visszásságok elháritása czéljából a bíróságoknál szokásban levő ugynevezett imformációt végleg beszüntetni? — Az erre vonatkozó jelentések részben illetékes helyre már felterjesztettek és értesülünk azokból, hogy az e tekintetben, és pedig a többséget nyert nézet oda szól, miszerint ezen szokásban levő ugynevezett információ csak — időrabló intézménynek tekinthető, a mennyiben az informálás alkalmával a felek által legtöbb esetben nem jogi, hanem oly érvek hozatnak fel, melyek nem anyira a birónak az ügy körüli tájékozására, mint inkább jó hajlamának megnyerésére czéloznak, és minthogy ezen intézmény másképen és különösen ha messze földről jelennek meg, a felekre nézve igen költséges, ezen információ megszüntetése annál inkább czélszerünek mutatkozik, a mennyiben a nyilvánosság a feleknek amugy is alkalmat nyujt arról meggyőződni, vajon az előadó ügyész minden oldalról kellőleg kideritette s átalában helyesen fogta-e föl? Ezeknek ellenében azonban tekintetbe kell venni, hogy a peres fél leginkább abban találja megnyugvását, ha peres ügyét az előadó vagy itélő birák előtt szóval fejtegetheti, és minthogy másrészt egy ilyes hosszu évek során gyakorlatban levő intézmények beszüntetése gyakorlatilag tán nehézségekre is akadhatna: még mindig kérdés, vajon ezen eddig szokásban levő intézmény végleg meg fog-e szüntettetni, avagy tovább fön fog-e tartatni?

— **Mátyás sirja.** A székesfejérvári ásatások alkalmával Henszlmann egy kápolnában Mátyás csontait gyanitá, de az felbontatván, üresnek találtatott.

— **A legfőbb itélőszéknél** e héten 252 bünper s 207 polgári ügy tárgyaltatik. Nem érdektelen adat.

A magyar protestáns-egylet III-ik közgyülése.

— Budapest, okt. 26. —

Az e nap tartott gyülésből már jeleztük röviden Szász Károly beszédét, adjuk itt a folytatólagos tudósitást.

A Szász Károly által kifejtett nézetek hosszabb eszmecserére adtak alkalmat, melynek folyamán a felszólalók alkalmat vettek magoknak, több kevesebb hozzáadással megerősiteni azon állitásokat, melyeket Szász Károly felhozott, a kifejtett elvekhez hozzájárulásukat mindannyian lelkes szavakban fejezték ki. Hozzászólottak Kis Gábor, Kovács Albert, Ballagi Mór, Török Pál, ki ellenezte a papok szabad választását, és azután kikelt a protestáns egyetem terve ellen, a kollegiumokban is a felekezeti jelleg gátolta azt, hogy a hittudomány szabadon tanittassék; a felállitandó egyetemen sem lenne haladás, szabad mozgás, ha az a felekezeti hatóság alatt állana. A theologia általában véve igen is az egyetemre való, mert tudomány, és csak az egyetemen adható elő szabadon; hol a theologiai karok elválasztatnak az egyetemtől, ott az ultramontanismus terjed és izmosodik, ott oly papok nevelkednek, kiknél az állam másodsorban az egyház mögött áll. Oly theologiai kart kiván tehát, mely ne álljon az egyház hatósága alatt.

Dapsy László hosszabb beszédben az egyházi szervezet javitása és az anyagi helyzet jobbulása közt levő összefüggésről szól, és az anyagi érdekekre gyakorlandó közvetett hatás végett lehetőleg terjeszteni kivánja Szász K. beszédét külön kinyomatás utján.

Littkei Péter a lelkészek számára nyugdijintézetet kivánna létesiteni; a Szász K. érintette szellemi bajok orvoslására pedig zsinat összehivását óhajtja. A prot. egyetemet illetőleg megjegyzi, hogy a kormány nem fog theologiai kart állitani és igy a felekezetnek kell olyat állitani.

Fejes István a református konvent eszméjét pendíti meg és az egyetemen protestans theologiai fakultást kiván felállittatni.

Még Szász Károly reflectált a felhozottakra, mire a vita befejeztetett. A zsinatra és a protestans egyetemre vonatkozólag felmerült nézetek kivételével a többi nézet s inditvány a jegyzőkönyvbe fog igtattatni.

Végül hosszabb viták után elhatároztatott, hogy az évkönyv ismét ki fog adatni és a tartott felolvasásokat, a hitszónoklatot s a gyülési naplót fogja tartalmazni.

A közgyülés 2 órakor véget ért.

— **Jókainé** a jövő hó közepén Kolozsvárra megy hat vendégjátékra. Korbuly Bogdán igazgató kérte föl e nyáron B.-Füreden, s miután megigérte, most ez igéretet megy beváltani. November 21-én lép föl először. A kitüzött darabok ezek: „Béldy Pál“, „Macbeth“, „Coriolan“, „VIII-dik Henrik“, „Stuark Mária“, „Rang és szerelem“.

A városi főispánság.

A képviselőház huszonegyes bizottsága s illetőleg az az által kiküldött kilenczes bizottság, tudvalevőleg a városi főispánságok megszüntetését inditványozta, s ezen eszme ugy a házban, mint a sajtóban élénk viszhangra talált. Beszélték azt is, hogy a belügyminiszter erre vonatkozólag már törvényjavaslatot is dolgozott ki, mely szerint a városi főispánok intézménye 1875. január 1-ejével megszünik. Mint az „U. Ll.“ irja, a belügyminiszternek legkevésbé sincs szándékában a főispáni intézményt törvény utján megszüntetni; hanem oly törvényjavaslatot fog a ház elé terjeszteni, mely a következő két szakaszból áll: Az első szakaszban az mondatik, hogy a municipalis törvény 52-ik szakaszának második kikezdése hatályon kivül helyeztetik; a második szakaszban e törvény keresztülvitelével a belügyminiszter bizatik meg. Az emlitett szakasz második kikezdése ugyanis azt mondja, hogy a megyei főispán nem lehet egyszersmind a megyéjében létező városok főispánja. Ha ezen rendelkezés érvényen kivül helyeztetnék, akkor a belügyminiszternek joga volna vagy meghagyni a városokban a főispánokat, vagy a városokat a megyei főispán alá helyezni. A belügyminiszter e jogával mindkét irányban fog élni. E szerint Versetz, Ujvidék, Szabadka, Zombor és Szeged ezután is külön főispánok alatt maradnának, mig a többi szabad kir. városok megyei főispánok alá rendeltetnének. Erről a belügyminiszter már értesitette is a főispánokat s reményli, hogy az uj rendezés január 1-ejével életbe lép.

— **Felségsértés.** Csak hiába, szépek maradnak a königgrätzi emlékek mindig. Az igaz, hogy elpüföltek bennünket kutyául, hanem azért se baj, megesett az már más ember fián is. Azért bizonyos, hogy az azon háboruban résztvett mársiak egytől egyig rettenthetlenül vitézek voltak, s ép ezért kapott mindenik a mult hónapokban emlékül egy „Tapferkeits metáliát.“ Csobán Jóska is hires ember volt a bakkancsos regimentben, az ő számára is elküldték a „metáliát“ szülőföldére Kökényre. A notárius ur nagy örömmel hivatta a Jóskát, no, képzeli mennyire megörül ez majd ennek a grácziának. Képzelhetjük hát notárius uram, de még Taragyai bátya birógazda bámulatát, mikor a Jóska a helyett, hogy a feje tetejére állt volna örömében, nagy fennyen azt mondta, hogy: „Nem kő biz nekőm, hunczut a nimőt, hunczut a császár!“ Kapott érte 10 hónapot. H.

A magyar tudományos akadémia ülése.

Október 26.

A magyar tudományos akadémia d. u. 5 órakor tartá rendes havi ülését Csengery Antal elnöklete alatt.

Az ülés első tárgya Margó Tivadar rendes tag emlékbeszéde volt Agassiz kültag felett. Az értekező meleg szavakban sorolja fel az elhunyt halhatatlan érdemeit a tudomány körül, s meghatóan emlékezik meg a veszteségről, mely halálával az akadémiát is érte.

A folyóügyek nehány percz alatt elintéztetvén, Pauler Tivadar, mint az akadémia azon küldöttségének elnöke, mely a zágrábi egyetem megnyitására küldetett ki, jelentést tesz a küldöttség fogadtatásáról, s az egyetem megnyitásának emlékére készitett érmek egy példányát bemutatja.

A külföldi tudományos egyletek részéről beérkezett átiratok, melyek nagyobbrészt külföldi tudományos társulatok köszönetét tartalmazták az akadémia részéről nekik küldött kiadványokért, felolvastatván, az ülés ½7 órakor véget ért.

— **Látogatás Kossuthnál.** A „New-York-Tribune“ egy alkalmi levelezője nem rég látogatást tett Kossuthnál Turin melletti nyári lakásában. Kossuthot „Generál“-nak titulálja s látogatásáról igy ir: „Társalgás közben Kossuth szóba hozta azon históriát, mely az ő elszegényedéséről s szükölködéséről bejárta az angol ujságokat. „Kissé bosszantott — ugymond — fiaim miatt, kiknek tisztességes s jövedelmező állásuk van, s kik szemrehányásnak tartanák magok ellen, ha valaha azt hiresztelnék, miszerint szegény atyjok életfentartása czéljából kénytelen volna nyelvleczkét adni egy-egy frankért. A mi engem illet, nem hajtok rá. Nem szégyen oly emberre nézve, ki egy királyság legfőbb hatalmát s milliónyi segédforrásainak ellenőrzését képviselte, hogy üres, de tiszta kézzel magánéletbe vonuljon.“ Ezt láthatta érzékenyüléssel mondta. A mi a hir eredetét illeti, ahoz egy kis elbeszélés füződik. Azt hiresztelték, hogy egy frankfurti lap bocsátotta közre, de mikor az állitólagos szerzőt kérdőre vonták, azt mondta, hogy tudomása sincs a dologról. Barátom Gilpin, a brit parlament tagja, ki kevéssel azelőtt nálam volt, elment a „Times“ szerkesztőjéhez, a históriát kacsának nyilvánitotta, s tudni akarta, hogy honnan vétetett. A válasz az volt, hogy egy bostoni lapból ollózták. Ennek a szerkesztője táviratilag megkérdeztetvén szintén táviratilag felelte, hogy egy san-franciscói lapból vették át. San-Franciscóba táviratoztak — láthatja, hogy egy drága egy mese volt — s a válasz az lett, hogy frankfurti lapból másolták. Igy járta sorban előbb az amerikai, aztán az angol és continentalis sajtót. Sőt azt is hallottam, hogy némely calcuttai lapok is közölték. Tehát a földgömböt is körüljárta. Ennek következtében

---

A „DEBRECZEN“ tárczája.

ANNA TITKAI.

— Svéd regény. —

Schwarcz Mária Zsófiától.

XI. FEJEZET.

(Folytatás.)

Ezen nap a lelkésznél nagy ebéd volt, az ünnep másodnapján pedig Ekholmban ebéd és bál tartatott. Anna mindkét napon kék selyem ruhájában jelent meg. Alakja annyira megváltozott, hogy a megjelent szomszédok nem győztek eléggé csudálkozni, mennyire kellemes és szeretetreméltóvá lett a kis csunya jószág.

Az illem szabályainak ellenére, valamint a Lisbeth és minden más szép leányok boszusága és bámulatára, Éliás a bált Annával nyitotta meg.

Anna, saját emlékezete szerint a keringőt még soha nem tánczolta ifju férfiuval, hanem rendszeresen neki kellett a nálánál ifjabb leánykákat, mint lovagnak tánczoltatni. Most ez első alkalommal be kellett ösmernie, hogy mégis kellemesebb dolog azt a keringőt habár Éliással tánczolni, mintsem a gyermekekkel. Azonban nem bizta el magát a mutatkozó szerencse következtében sem; sőt kötelességének ismerte a kis leánykákról gondoskodni, kikről az ifu urak elszoktak feledkezni, és velők csak utósó szükségből tánczolni.

Midőn a keringőnek vége volt, és őt Éliás helyére vezette, kissé gunyoros mosolylyal susogá:

— Mily csudát bir előidézni egy kék selyemruha. Ezen ruhának köszönhetem, hogy te, ki legjobb tánczos vagy az egész környéken, a bált én velem nyitád meg. Nem fogom elfeledni.

— Anna, te igaztalan vagy, hisz én mindig tánczolék veled, — válaszolt Éliás.

— Az első keringőt még soha, és azon állitásod is, hogy te velem mindig szoktál tánczolni, egy kis módositást nagyon is eltür. Például Brotsbacken-ben a legközelebbi bál alkalmával rólam egészen elfeledkezél. Valószinü, hogy egyszerü öltözékem volt feledékenységednek oka.

— Már azt magad se hiszed. Minden bizonynyal más valami volt oka akkori feledékenységemnek.

Beszélgetésök félben maradt, mivel Konstantin megjelent mellettök, hogy Annát a következő tánczra fölkérje.

— El van már nagyság a következő tánczra igérkezve? — kérdezé kissé csipős hangnyomattal a megérkezett.

— Nem, — felelé Anna — hanem igenis nekem vannak, akiket én kértem föl, egyébiránt, — folytatá tovább — én önt egyszermindenkorra fölmentettem azon kötelességtől, hogy velem tánczoljon, tehát miért akarná magát gyötörni. Emlékszik ön, hogy karácsony estéjén szivélyesen kibékültünk, mire való tehát a szinmutatás? Tánczoljon ön Lisbethtel és más hasonló leányokkal, engem illetőleg pedig tegyen ugy, mintha itt se volnék.

— Azt nem tehetem, mivel nem akarom, és nagyon kérem nagyságát, hogy a most következő polkára hadd legyen szerencsém megnyerhetni.

— És az én kis leánykáim, kik nálam nélkül nem fognak tánczolni. Óh, én őket nem hagyhatom el oly könnyedén!

— Ime, ezennel megigérem, hogy egy nehánynyal a kicsinyek közül tánczolni fogok, ha e polkával nagyság engem megajándékoz, — szólalt föl a neki hevült Roth.

— Hánynyal? kérdezé Anna.

— Akár hattal, ha meg kell lenni.

Anna elnevette magát, és Konstantinnal tánczra kelt.

Johanna ismét tánczolni látta Annát, még pedig ezuttal Konstantinnal. Ennek látása egyátalában nem volt előtte kedves. Már az is több mint elég volt neki, hogy Lisbeth az ő szépsége által magára vonta a férfiak figyelmét; ha most meg már Anna is érdekessé válik előttük, azt valóban kiállhatatlan dolognak képzelé. Ha Anna a legközelebbi három nap alatt tanusitott magaviseletét és öltözködését továbbra is folytatni és megtartani fogja, ugy valóban veszélyes versenytársnak volt tekinthető. Ezt Johanna azonnal átlátta, habár ő eleinte mindent rosszabb szinben szokott is látni, mint amilyenben az valósággal előtte mutatkozott.

Mihelyt az ifjak a rohamos galoppot és polkát tánczolák, Johanna mindjárt békételen lett, és pedig azért, mivel azokban neki, bátyja tilalma miatt, részt venni nem lehetett; amit ő noha nagyon igazságtalannak és illetlennek nevezett, mégis áthágni nem bátorkodott. Most tehát, midőn Annát Konstantinnal, majd Thuret Lisbethtel tánczolni látta, a keserüség miatt a szive is majd meghasadt; és hogy ezen fanyar érzelmeket lecsillapithassa, a tánczteremből az étterembe ment, hol a vendégeiről való gondoskodásban keresett szórakozást.

Egy pillanatra egyik nagy tükörbe tekintett, miáltal ismét azon meggyőződése gyarapodott, hogy ő mégis csakugyan jól megtartotta szépségét. Hogy pedig mások is vannak, kik róla ilyenformán gondolkoznak, azt a szent ünnep estéje óta tudja. Azon mások egyike pedig Thure, mivel mikint ő gyanitá, a karácsonyi ajándékul nyert kézi kis ezüst tükröt senki mástól mint csakis Thurétól kaphatá, abban pedig következő versecske volt olvasható:

„E tükör meggyőzhet téged,
Mit az én szivem is vall,
Hogy versenyezhet szépséged
Husz évesek bájaival.“ —

Thure tagadta ugyan a tükör ajándékozását, de oly zavarodottan beszélt róla, hogy végre is azt kellett hinnie, miszerint az ajándékozó senki nem más, mint a kedves ifju; de azt bevallani nem akarja. Egy pillantás a tükörbe, és a versecskére való emlékezés Johanna kedélyét tökéletesen helyrehozá.

A polkának vége lett, és Anna egy tizenhárom éves leánykához vezeté Konstantint, hogy igérete szerint azzal ő helyette tánczoljon, a többi megigért tánczot azonban ezuttal elengedte. Ezzel elhagyta Konstantint, és sietett Lisbethet fölkeresni, kit a nagy leányok társaságában vélt találhatni.

Majd szét tekintett, de Lisbethet sehol sem látván, azon gondolatra jött, hogy talán a kis szobában fogja őt találhatni, Oda sietett tehát, azonban hirtelen megcsendesedett, mivel nagynénjét közel a kis szoba ajtajához, egyik régi imádójával, a lelkészszel látta szivélyesen beszélgetni.

Lassan ment tehát a szoba felé, melynek nyitott ajtaja egy félig lebocsátott függöny által volt eltakarva; és csakugyan ott találta testvérét, még pedig Thurevel, ki a Lisbeth karpereczének bekapcsolásával bajlakodott.

(Folyt. következik.)

aztán több mint 500, rokonszenvet kifejező levelet kaptam, melyek közül sokan autographiámat kérték.

Egy müvésznő jubileuma.

Szatmáriné 25 éves jubileumát tegnapelőtt ünnepelte meg a nemzeti szinházban, s az ünnepély — irja a Napló — méltó volt mind a müvésznő, mind a közönséghez. A fényesen kivilágitott nézőtér minden pontja el volt foglalva; a tapsra kész fiatalság tömött sorokban állott a földszinten és a karzaton. Pontban hét órakor föllebbent a függöny, s megragadó látvány tárult elénk. Szathmáryné a szinpad jobboldalán állott, s a nemzeti szinház összes személyzete nagy félkört képezett a müvésznő körül, valamennyien diszruhában. A háttérben a tánczkar állott, mintegy a diszes tableau fölött, allegorikus csoporzatot tüntetve fel, élén Rotter Irma kisasszonynyal, ki lantot tartott kezében. A közönség viharos tapssal üdvözölte a müvésznőt s perczekig tartott a taps, és az éljenzaj. Szathmáryné néma ihletődéssel hajolt meg a közönség imposans elismerése előtt s az öröm és felindulás könyei ragyogtak szemében. A taps elcsöndesülése után Feleky lépett elő s a következő beszédet intézte hozzá:

Tisztelt müvésznő!

Egy negyedszázada, hogy e müintézetnek tagja és Budapest fővárosa müértő közönségének kedvencz müvésznője vagy.

Pályatársaid körülötted állanak, hogy ez emlék-ünnepélyedre a müvészet jelvényével ékesitsenek; a közönség vetélkedve siet a szinházba, hogy a müvészet hálaadóját lerója irányodban.

Ez estén tehát pályatársaid igazságot szolgáltatnak a müvészet terén kiállott fáradságos küzdelmeidért és kitartásodért; ez estén a közönség igazságot szolgáltat valódi müvészetedért.

Ez méltányos, ez igazságos.

Egy politikai napi lap életed vázlatában fölemliti, hogy a szinpadon minden szerepet jól játszál, — ez valóságos, és csak az életben a saját magadét játsztad szerencsétlenül, — fájdalom, a viszonyok ezt is igazolják! Azonban vigasztaljon az, hogy kisebb nagyobb mértékben müvészelődeid sorsában osztoztál; vigasztaljon az, hogy fösvénységgel, szükkeblü önzéssel senki, de senki sem vádolhat, — mit bizonyit az, hogy mükincseidet, mint a jó gazda buzaszemeit, elszórtad, hogy a következő szini nemzedék abból magának érdemkalászokat arathasson, — ez lévén a szinmüvészet bajnokainak egyetlen emlékoszlopa, mit a közönségnek az el nem feledés ellenében hagyhat.

Isten tarson meg továbbra müvészi pályádon, s mint eddig, ugy ezután is haladj a korral, hogy szerető pályatársaid és Budapest főváros értelmes közönsége ötven éves ünnepélyedet is örömmel megülhesse!"

Ezután Lendvay, Náday, és Szigligeti Jolán babérkoszorukat nyujtottak át a nemzeti szinház tagjai nevében. (Az egyik koszoru ezüst.) Lendvayné a kolozsvári szinház küldeményét nyujtotta át, egy pompás nemzetiszin szalagos koszorut. Hódolattal járult az ünnepelt müvésznő ele a kecskeméti szinház és a sziniképezde küldöttsége, egy-egy koszoruval. Minden koszoru átnyujtásánál ismétlődött a taps s végül még egy hatalmas hármas éljen zárta be a felejthetetlen jelenetet. Ezután a Mamát játszották, s a páratlan mama egész este a legkitüntetőbb ovaciók tárgya volt. Az előadásban két fia is részt vett: Szathmáry Árpád és Szatmáry Károly (Ugri Miska.) Feleky, Felekyné, Halmi és Szigligeti Jolán k. a. emelték a diszelőadás sikerét Szathmáryné eredeti, szellemdus játékán kivül.

Ausztria.

— A felsőausztriai, cseh és morvaországi, továbbá a triesti és karinthiai helytartók Bécsbe érkeztek.

Az Unionbank képviselői a magyar keleti vaspálya ügyében jövő november hó 3-ra Budapestre hivattak.

Az egyptomi konzulatus körében felmerült kérdést a „N. fr. Presse" is Magyarország belügyeihez tartozónak jelezi, és ez okból helyesli a kereskedelmi miniszternek e tárgyra vonatkozólag nyilvánitott azon követelését, hogy az ő szavazata nem mellőzhető.

A „Presse" munkatársa Lauser Wilhelm a berlini törvényszék megkeresése folytán az Arnim-ügyben, mint tanu, tegnap kihallgattatott.

A vallásfelekezeti bizottság a polgári házasságra vonatkozó javaslat készitésével megbizott albizottság munkálata felett tanácskozván, az albizottság ismét megbizatott az ügynek alaki és tárgyilagos kidolgozására.

Külföld.

— **Németország.** Azt beszélik, hogy a gróf Arnim egészsége annyira megromlott, hogy a börtönből ki fog bocsáttatni.

— **Francziaország.** Duc Décazes külügyi miniszter az e hó 25-én Bordeaux-ban tartott lakoma alkalmával többi közt következőleg nyilatkozott: A marschall elnök megbizott engem a béke védelmezésére, és én megbizásomat teljesiteni fogom. A békének, hogy reánk nézve gyümölcsöző lehessen, oly alapon kell nyugodnia, mely a mi érdekeinkkel és méltóságunkkal megegyezik. Ennélfogva én követelem a szigoru tartózkodást, és kérem, hogy azon egyezmények melyek az elmult időből reánk maradtak, tiszteletben tartassanak és teljesittessenek. Ezen állapot az, melyből Francziaország megvédhető, és az által van Európának békéje biztositva.

— **Angolország.** A „Moniteur" jelezi, hogy a spanyol követ Londonban arra kérte föl Derby lordot, hogy az angol kikötőket jobban ellenőriztesse, hogy a karlisták részére a fegyverszállitás tovább is ne folytattassék. A fölszólitásra Derby lord következőleg szólt: „hogy a spanyol polgárháboru még mindig tart, annak oka, vagy a nemzet hazafiatlanságában, vagy annak erélytelenségében rejlik. — Ha a spanyol tengerészet és a spanyol hatóságok kellőleg őrködnének, lehetetlen lenne a karlistáknak magokat a tenger felől élelmezni, mely esetben a harcznak azóta végét lehetett volna vetni."

— **Széchenyi Ödön gr.** tudvalevőleg Konstantinápolyba utazott a török tüzoltók szervezésére. Mint Konstantinápolyból irják, a grófnak fáradozásait siker követi. Legközelebb Budapestről különféle tüzoltószerek fognak Konstantinápolyba küldetni. Később több idevaló tüzoltó is megy Konstantinápolyba, kik már a török vezényszavakat és szolgálati kifefejezéseket tanulják, hogy a konstantinápolyi tüzoltókat begyakorolhassák. A khedive megkérte Széchenyit, hogy Kairóban is szervezze a tüzoltókat.

UJDONSÁGOK.

*** A politikai közélet. különösen az országgyülési tárgyalások nagy érdekeltséget keltenek a legközelebbi hónapokban; s lapunk azokat kimeritően fogja ismertetni. Annálfogva a legközelebbi november és deczember hónapokra előfizetést nyitunk 2 ftjával. Az előfizetesi pénzeket kérjük még e hóban beküldetni.**

* **Elmult a magyar világ!** Debreczen főterén egyik magyar kereskedésben hangzottak el e végzetes szavak. Közelebb egy nő magyar nyakkendőt akart ott vásárolni, de a nagyválasztéku s gazdag raktárban ilyennek nem akadtak nyomára, s a vásárlót a kereskedő e szavakkal bocsátá el: elmult már a magyar világ, nem tartunk most ily fajta czikkeket. Vajon kire, vagy kikre szégyen ez?

* **Hatóságunkhoz** a belügyér ujabban a következő rendeletet intézte: Gyakran fordulnak elő oly esetek, midőn a vasuti épitkezések folytán felmerült panaszoknak nevezett minisztérium részéről elrendelt helyszin megvizsgálásánál közremüködött törvényhatósági tisztvise lök a vasuti társulatok terhére utiköltségeket és napidijakat számitanak fel, és azokat maguknak kifizettették, söt az is megtörtént, hogy az illető törvényhatósági közegek oly esetben számitottak fel napidijakat és uti költségeket, midőn, mint például járványok idején, teljesitett egészség-rendőri vizsgálatoknál hivatalból kell eljárniok. Hasonló szabályellenes eljárásnak jövőre leendő mellőzése czéljából szigoru szemelőtt tartás végett tudatom: a törvényhatósági tisztviselők hivatalból akár felsőbb meghagyás folytán, akár pedig saját hatáskörükben járnak el, az ez alkalomból utazási költségek megtéritésének helye nincsen, — a költségek megtéritésére pedig egyátalán csak oly esetekben tarthatnak igényt, midőn hatósági közremüködésük az illető vasuttársulat közvetlen megkeresése által vagy felmerült panasz folytán vétetik igénybe. A költségeket első esetben maga a vasuttársulat, utóbbi esetben pedig a vesztes fél köteles megtériteni.

* **Botrány.** Egy debreczeni magyar embernek dolga lett volna közelebb a helybeli távirdai gondnokkal, s fel is keresi öt. Azonban mily nagy volt meglepetése, midőn a magyar kormánynak a magyar városban magyar ember kenyerét evő közegével nem tudott — magyar nyelven beszélni. Debreczen valóban nem érdemli, hogy a nemzet kormánya ily botrány szinhelyévé tegye. Mért nem viszik haza — Császlauba?

* **Az önkéntes tüzoltó-egylet** alapszabályainak egyik pontja az, hogy a választmánynak egyik tagja a föiskolai tüzoltóegylet elnöke; ebből látható, hogy alaptalan azon felmerült nézet, mintha a két egylet nem férne meg egymás mellett. Söt igenis barátságos egyetértésben müködhetik az — a' közjóra. Óhajtjuk egyébiránt, hogy minél kevesebb szükség legyen mindegyikre.

* **Báró Scholley vezérőrnagy ur,** Linczbe térparancsnokká neveztetvén ki, a ma déli vasuti vonattal rendeltetési helyére távozott el Debreczenből; az indóházhoz a városi hatóság részéről a főkapitány kisérte ki, valamint a katonaság közül is igen számosan voltak ott jelen és mondtak szives „isten hozzádot" az itteni tartózkodási idő alatt magát szélesebb körökben jó emlékezetüvé tett főtisztnek, ki tegnap a városi jóismerőseinél sorban bucsulátogatást tett.

* **Jogászaink** tolljelvényekkel járnak az utczákon. Kortesvilágot élnek. A segélyegyleti elnökválasztás idejének közeledése idézte fel a mozgalmat. Három jelölt van; mindenik párt külön jelvényt visel.

* **Kuriózum.** Egy tekintélyes ügyvédet zaklatnak most, hogy mutassa ki, csakugyan tanuló volt-e, mikor a katonai hadkötelességének eleget kellett volna tennie? A szuronyvilágban — a mint tudjuk, — minden tanuló katonamentes volt. Az illető most ügyvéd, s mégis azt kérdik tőle, hogy volt-e tanuló? Pedig aki már ügyvéd, annak bizonyára tanulónak kellett lenni.

* **Egy ifju élettel** ismét kevesebb. Özv. Harsányi Gáborné 17 éves fia Harsányi Miklós kereskedősegéd mai napon meghalt. Temetése holnap délután ½3 órakor lesz. A gyászjelentés igy haogzik: „Mély fájdalommal jelentem néhai kedves fiam Harsányi Miklósnak folyó okt. hó 28-án, reggeli 5 órakor, hosszas sorvasztó betegség után, életének 17-dik évében történt csendes kimultát. A boldogultnak földi részei f. okt. hó 29-én csütörtökön délután fél 3 órakor, elébb kismesterutczai 1109. sz. a. házamnál tartandó gyászéneklés, majd a ref. nagytemplomban mondandó rövid ima után, a hatvanutcsai sirkertben fognak örök nyugalomba tétetni; — mely végtisztességtételre a rokonokat, barátokat, ismerősöket s az egész tisztelt közönséget bánatos szivvel meghivom. Debreczen, 1874. Október 28. özv. Harsányi Ács Nagy Juliánna; Gábor, Mária, Sándor, Ilonka és Gizella gyermekeim nevében is.

* **Erdélyi Mariette** kisasszony, szinházi intendaturánk által hat operai előadásra lett vendégül megnyerve. A kisasszony előre is igen kedves jelenségnek igérkezik lenni szinpadunkon; ugy külseje, mint rokonszenves tiszta csengésü magas-szoprán hangja igen megnyerők, annyira, hogy szakértők is igen elismerőleg nyilatkoznak felőle s azt mondják, hogy a kisasszony személyében nem kezdővel, hanem egy nagy reményekre jogositó ifju müvésznővel találkozunk. Már kora ifjuságában, és mielőtt még alapos kiképeztetésben részesült volna, magára vonta a kisasszony a müertő közönség figyelmét, midőn születési helyén Kassán több hangversenyben kitünő sikerrel vett részt, — söt mint mükedvelőnő a szinpadon is Mirza szerepét Lalla-Ruch előadásánál meglepő szabatossággal énekelte; miáltal indittatva érezte magát édes atyja Erdelyi József, ezelőtt kassai jelenleg budapesti előnyösen ismert ügyvéd, — hogy leányát szép tehetsége és hajlamának kifejlésére, a lehető legjobb tanittatásban részesitse, és csakugyan sikerült ő neki Budapesten Salvi énekmestert — a bécsi opera-szinház 40 évi szolgálattal nyugalmazott igazgatóját és számos kitünő énekes közt Hollóssi Kornélia Pauliné és Benza Idának is tanitó mesterét leánya mellé ének-tanárul megnyerhetni, ki a kisasszonynál tapasztalt kitünő szép tehetség és nagy haladás után, — melyet három év alatt tanusitott, a legszebb reményeket köti a kisasszony jövőjéhez. Közelebb történt nyilvános fellégései egyikéről Gráczban megjelenő „Tagespost" f. évi 183-ik száma következő szép elismerést tartalmazó közleményt hozza: „ Gleichenberg" aug 10. a mai est dgyike volt a fürdöi idény legélvezetesebb estéinek; szinház után Bondi M. ur Gráczból harmonium hangversenyt rendezett jótékony czélra, melyhez sikerült neki Erdelyi Mariska kisasszonyt Pestről és Angyalfi A. urat a pesti nemzeti szinház opera énekesét iz szives közreműködésre megnyerni. Erdelyi Mariska kisasszony oly annyira elbájolta a közönséget szép hangja és müvészi előadásával, hogy ismételten zajos tetszésnyilvánitásokban részesült", sat. — Ily előzmények ismerete mellett a legnagyobb kivánsággal várjuk a tisztelt kisasszonynak szombati első fellépését, hogy dicsért hangjának kellemeiben és müvészi hangjában gyönyörködhessünk.

* **Zenebarátoknak.** Balázs Kálmán legujabb darabja: „Egy éj Pazonyban." a helybeli könyvárusoknál kapható. Budapesten Rózsavölgyinél és Táborszkinál rendelhető meg. Ez a szerző 41-ik müve.

* **Debreczeni termérycsarnok árjegyzéke** okt. 28. Piaczi részletvásárlásoknál mérőnként: tisztabuza 3.75—4.25 kr, rozs 3.10—25 kr, árpa 2.30—40 kr, zab 1.75—80 kr, uj tengeri 2.40—50 kr, köles 3.40—50 kr. Nagyban kereskedési ár: tisztabuza 85, 86 fontos 3.95—4.10 kr; 87, 88 fontos 4.15—40 kr; 89, 90 fontos 4.45—55 kr; rozs 79, 80 fontos 3.10—20 kr, 80, 81 fontos 3.22—30 kr; árpa 68, 72 fontos 2.30—50 kr, 71, 72 fontos 2.40—50 kr névleges; zab 50 fontos 1.90—95 kr; szalonna ó 50, 54 frt, uj 40—46 frt.

* **Szerelmi történet.** Helybeli Széchényi-utczai lakos Klein Mórnál cselédképen szolgáló kabai illetőségü Batiz Eszter afeletti bujában, hogy szülei a Mars vitéz fiai közül egygyel folytatott viszonyát ellenezték, elvesztvén a világhozi kedvét, elhatározta magát kivégezni, s hogy ebbeli szándékát mily uton-módon hajthassa végre: egy leányczimborájától tanácsot kért, ki is a gyufának vizben történendő feloldasztását javasolta, mit a le..y foganatositott is, és vagy 10 csomó gyufát két itczés csuporban feloldott, s annak levét egyrészben megitta; halni pedig egy fáskamarába zárkozott, de a szenvedett kinok által kicsikart jajgatásai ottlétének árulóivá lettek, s a házbeliek azonnal értesiték a rendőrséget, de mig az megérkezett, addig a leány szégyenében felakasztá magát, a kötél azonban még korán levágatván, a leány nem halhatott meg, s mihelyt szerét tehette: az udvaron levő kutnak szaladt, és abba habozás nélkül beleugrott, de — szerencséjére — abban meg viz nem volt, s eszerint a megkisérlett háromrendbeli kivégzési módszer daczára, a leány most is életben van és a kórházban ápoltatik, a gonosz tanácsadó leány pedig le van tartóztatva.

* **Postaügy.** A közönség érdekében tudomásra hozatik ujolag, hogy a környéken fekvő helységekbe, u. m. Sámsonba, H.-Böszörménybe, B.-Ujvárosra, M.-Pércsre, N.-Létára a posta déli 12 órakor pontban elindul; a nevezett helyekre küldendő levelek tehát e szerint adandók fel.

* **Husárak,** a helybeli mészárosok által folyó évi október hó 28-tól november hó 4-ig megállapitva és a hatóságnál szabályszerüleg bejelentve következők: 18 kr. hatvanutczán mindkét székben és péterfián Farth Jánosnál; 20 kr. czeglédutczán mind 3 székben, váradvarga-, mester-, sas- és csapóutczán: Rácz György, Magyar Gábor, Both Lajos és id. Péntek István mészárosoknál, továbbá a piaczi 7-ik számu székben; végre minden többi mészárszékben 22 kr.

* **Szinházi bérlethirdetés.** Tisztelettel értesittetik a t. cz. közönség, hogy a második bérlet f. hó 31-én szombaton veszi kezdetét. A bérletár 20 előadásra következő: családi páholy 90 frt. Alsó és közép páholy 60 frt. Felső páholy 40 frt. Támlásszék 12 frt. Alsó zártszék 8 frt. Felső zártszék 6 frt.

* **Erőszakoskodás.** Picsók János nevü érkenézi lakos tegnap az itteni baromvásárba tartván, a halápi csárdánál 4 tehenével megállott, hol uj-létai lakos Kiss Gy. Sándor által azért, mert a tehenek ez utóbbi szekerén levő szénából ettek, vasvillával megtámadtatott, s ezzel oly erős ütést kapott, hogy nemcsak a vasvilla, de a szegény ember karja is ketté tört; a kegyetlen verekedőt az erdővédek azonnal elfogták és bekisérték, s itt aztán a kir. ügyésznek adatott át.

* **A „Vasárnapi Ujság"** okt. 25-iki száma a következő tartalommal jelent meg: Szathmáry-Laczkóczyné (arczképpel.) Szigligetitől. — A szerelem hőse 3-dik énekéből, Vajda Jánostól. — Régibb magyar irók csarnoka: II. Kármán József, Baráth Ferencztől. — Dél-Tirol dolomit hegyei (képpel). — Bemenet a kék barlangba Capri szigetén (képpel.) — Fekete márvány. (Dán beszély.) — Budapesti nyomorultak, III. Borostyáni Nándortól. — A csendestengeri vaspályán, I. — Payer és Kepes előadásai az északsarki utazásról. — Ferencz József földje (térképpel). — A hétről. (Tárcza.) — Irodalom és müvészet, közintézetek, stb. rendes rovatok.

* **Hüséges tehén.** Egy helybeli lakos a közelebbi országos vásár alkalmával ismeretlen vidéki egyénnek tehenet adott el, mely azonban hozzá a napokban visszatért, otthagyván uj gazdáját; az illető azonnal jelentést tett a rendőrséghez, hogy a káros netaláni jelentkezésekor utbaigazitható legyen.

* **A rendőrség figyelmébe!** A vasuti átjáró közelében a burkolat és az átjáró közt eső tér, az ott állomásozni szokott szekerek és lábas jószágok által okozott tisztátalanságok miatt oly rondaságokkal disztelenkedik, hogy valóban csodálni lehet, ha ezt a rendőri közegek észre nem veszik, vagy elnézik. A rondaság miatti büz nemcsak a vasuton utazó idegenek orrát boszantja, hanem a nevezett környéken lakók egészségére is veszélyes befolyással van. Annálfogva igen helyén volna, ha a rendőrség egészségi és szépészeti tekintetekből tenné a kellő intézkedéseket.

* **A vásárbiró hivatal árjegyzéke.** — Debreczen, 1874. Október 27-kén. — 1 mérő buza 4.20—4.80 kr. 1 mérő kétszeres 3.60—3.80 kr. 1 mérő rozs 3.25—3.35 kr. 1 mérő árpa 2.20—2.40 kr. 1 mérő zab 1.70—1.80 kr. 1 mérő tengeri 2.40—2.60 kr. 1 mérő köles 3.40—3.60 kr. 1 mérő kása 7.25 kr. 1 zsák burgonya 1.40 kr, 1 mázsa szalonna 50—51—52 ft. 1 mázsa háj 50—51—52 forint.

* **A korcsmai** rendetlenség is gyakoribb kezd lenni, mióta kiforrott az uj bor. Péterfián a mult éjjel is kihágás történt, s még a mellett hazárd kártyajátékosokat is csiptek meg.

ból az ország összes törvényhatóságához a kapitányi hivatal által megküldettek.

ORSZÁGGYÜLÉS.

Elnök: Perczel. A ház két alelnökére adatnak be egymásután a szavazati jegyek, az eredmény a következő: Az első alelnökre beadatott összesen 162 szavazat. Ebből nyert Bánó József 102, Simonyi Lajos b. 45, Mocsáry Lajos 8, Torma Károly 2, Mednyánszky Sándor 2, Irányi Dániel 1 szavazatot. Két szavazati jegy üres volt. A második alelnökre történt szavazás eredménye a következő: Beadatott összesen 160 szavazat. Ebből kapott Torma K.

Délutáni posta.

— A „függetlenségi párt" tegnapi értekezletén a képviselőház bizottságaiba a következő tagokat jelölte ki: a pénzügyi bizottságba Simonyi Ernő. Adóügyi bizottságba Mocsáry L. Vasuti bizottságba: Helfy Ignácz, Gubody Sándor. Zárszámadási bizottságba Csávolszky Lajos. Védérő bizottságba: Mednyánszky Sándor. Mentelmi bizottságba: Stanesku Imre, Csiki Sándor. Tanügyi bizottságba: Kállay Ödön. — Igazságügyi bizottságba: Lázár Ádám. — Gazdasági bizottságba: Papp György. Kérvényi bizottságba: Bartha Miklós. Számvizsgáló bizottságba: Majoros István. Naplóbiráló bizottságba: Orbán Balázs.

Tüneményes bohózatos operette.

Debreczeni szinház.

I. bérlet 20. szám.

Csütörtök, okt. 29-én 1874.

adatik:

AZ ÖRDÖG
és czimborája.

Bohózatos vig operette 3 szakaszban. Irták: Meilhach és Halevy. Zenéjét Hopp Gyula. Forditotta Tollagi. Az uj diszletet festette Vogel F. A kassirozott kellékeket készité Bajor Gy. A gépezetet Thómász Bálint.

(Rendező Szabó.)

A második felvonásban Hármas keringő, előadja Bagyola Emma, Visontai Eszti és Hiros Etel.

— **Bécsi tőzsde** okt. 28. (Távirati tudósitás.) Ezüst 105.—, cs. arany 5.23—; Napoleonarany 8.87.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:
OLÁH KÁROLY
Főmunkatárs:
SZATHMÁRI KÁROLY

Nyilttér.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes **Jobbágy István** és **Jobbágy Mária Szabó Istvánné** részere, alperes **Jobbágy Zsuzsánna, Ájus Józsefnétől** 103 frt 20¾ kr tőke s járulékai erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a józsai 307. sz. tjkönyvben A + 346. 544. h. r. sz. bejegyzett s 355 frtra becsült szőllőknek végrehajtást szenvedő **Jobbágy Zsuzsánnát** illető felerésze, továbbá a józsai 749. sz. tjkönyvban A + 632. a. h. r. sz. bejegyzett s 120 frtra becsült szőllő, végre a debreczeni 4036. sz. tjkönyvbe A + 5031. b. h. r. sz. bejegyzett s 75 frtra becsült szőllő. a megkisérlett első árverésen el nem kelvén, a kitüzött 2-ik határidőben u. m. folyó évi **november 7-kén** d. u. 3 órakor a telekkönyvi irodában, Vetéssy Mihály birósági végrehajtó által megtartandó árverésen, szükség esetére becsárnn alul is elfognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, az árverelők által leteendő bánatpénz a 346. h. r. sz. a. birtokra nézve 27 frt 50 kr és 544. h. r. sz. birtokra nézve 80 frt, a 632. a, h. r. sz. birtokra nézve 12 frt, az 5031. b. h. r. számu birtokra nézve 7 frt 30 kr.

A vételár 3 egyenlő részletben és pedig a leütéstől számitva 1. 2. 3. hónap alatt az árverelés napjától fogva járó 6% kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő, a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és -a; a lekhivatalban megtekinthetők.

Kelt a debreczeni királyi törvényszéknek **1874. október 16-án tartott telekkönyvi üléséből.**

Boruzs József,
jegyző

853 3—3

HIRDETÉSEK.

228. ÁRJEGYZÉKE

az „ISTVÁN" gőzmalom készitményeinek.

(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett o. é.-ben, kötelezettség nélkül.)

Ingyen zsákkal.

	frt.	kr.
A. Asztali dara nagy szemü	15	20
„ „ 50 ß.-os zacskóval	15	40
B. Ugyanaz apró szemü	15	20
„ 50 ß.-os zacskóval	15	40
C. Dara középszerü	14	40
„ 50 ß-os zacskóval	14	60
Ö. Királyliszt	14	80
1. Lángliszt	14	40
2. Montliszt	13	40
3. Zsemlyeliszt különös	12	60
4. „	12	20
5. Fehér kenyérliszt I. rendü	10	60
6. Ugyanaz II. rendü	9	20
7. Barna kenyérliszt I. rendü	7	80
8. Barna „ II. „	6	—
9. Lábliszt I. rendü	5	—
10 Lábliszt II. „	4	—
11 Finomkorpa zsákkal	3	20
„ zsák nélkül	2	80
12 Durvakorpa zsákkal	2	80
„ zsáknélkül	2	40
„ Rozsliszt I. rendü	—	—
Rozsliszt II. rendü	—	—
„ „ III.	—	—
„ „ IV.	—	—
Rozskorpa zsákkal	—	—
„ zsáknélkül	—	—
00 Árpakása	20	—
0. Árpakása	18	—
1. Árpakása	14	—
2. Árpakása	12	—
3. Árpakása	11	—
5. Árpadara	14	—
6. Árpaliszt	—	—

A zsákok sulytartalma:
A. B. C. 0—8 számig netto 150 font
9. 10. 11. „ 125 „
12 „ 100 „
K. L. és R. I.—III. számig 150 „
R. IV. V. „ 100 „
Á. K. 00—5 számig „ 100 „
Árpaliszt „ 125 „

Debreczen, 1874. okt. 20.

1½ német birodalmi markkal vagy 1 ftos bankjegygyel, a szerencse kedvezése mellett nyerhetni

375,000

német birodalmi markot,

mely esetleges nyeremény a hamburgi legujabban engedélyezett nagy sorsjáték alkalmából, a magas kormány által van biztositva.

A 43,800 nyeremény közt, melyek néhány hónap alatt ki fognak huzatni, következő nyeremények vannak: 250,000 német birod. mark, 125,000. 90,000. 60,000. 50,000. 40,000. 36,000. 30,000. 24,000. 20,000. 18,000. 15,000. 12,000. 203-szor 2400. 412-szer 1200. sat.

Mindenki eredeti sorsjegyet kap, (nem pedig igérvényt). A nyeremény kifizetésért, melyet én bármely vidékre pontosan elküldök, az állam kezeskedik.

Az első osztályu nyeremények huzása már legközelebb meg fognak történni.

1 egész eredeti sorsjegy ára két tallér, vagy 3½ ft bankjegyben. ½ eredeti sorsjegy ára 1 tallér vagy 1¾ ft bérmentesen beküldve.

Minden megbizás pontosan és gyorsan teljesittetik, a hivatalos terv pedig ingyen s bérmentesen megküldetik.

A megtörténendő huzás hivatalos jegyzéke, és az esetleges nyeremény, azonnal megküldetnek.

Mielőbbi megbizásokat kér és vár

M. Steindecker
bank- és váltóüzlete
Hamburgban.
Dammthorstrasse 36.

581 2—5

Debreczen, 1874. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.